

Sygn. akt V KK 185/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **A. C.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 maja 2022 r., w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt III Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 23 lutego 2021 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

A. C. został oskarżony o to, że w okresie od 2003 r. do 11 czerwca 2020 r. w O. i N. [...] woj. [...] znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. C. w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury, podczas których krzyczał na pokrzywdzoną, wielokrotnie ubliżając jej słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe, oskarżał o zdrady, poniżał, uderzał ją pięściami w ramiona i uda, ciągnął za włosy, wypędzał z domu, groził jej że ją zabije, rzucał przedmiotami takimi jak telefon, klucze, porcelanowy młynec o ścianę, a ponadto w tym samym okresie co najmniej trzykrotnie używając groźby bezprawnej oraz przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na szarpaniu, uderzaniu, krępowaniu

ruchów oraz przewracając ją na łóżko, doprowadził pokrzywdzoną wbrew jej woli do obcowania płciowego tj. o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 23 lutego 2021 r., sygn. akt II K [...]:

w miejsce zarzucanego czynu, uznano A. C. za winnego tego, że w okresie od 2007 r. do 11 czerwca 2020 r. w O. i N. [...] woj. [...] znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubiną, a od 2008 r. żoną K. C. w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości wielokrotnie wszczywał awantury, podczas których krzyczał na pokrzywdzoną i poniżał ją, używając słów wulgarnych i obelżywych, oskarżał ją o różne swoje niepowodzenia, problemy, i posiadanie kochanka, groził zabiciem, uderzał rękami po ramionach i udach, ciągnął za włosy, wyrzucał z domu, rzucał sprzętami domowymi, odbywał stosunki płciowe z pokrzywdzoną pomimo wyrażonej przez nią braku na to ochoty, w tym działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, poprzez używanie przemocy wobec pokrzywdzonej w postaci uderzania po ciele, przyciskania ciężarem swojego ciała, krępowania ruchów, ściągania z niej piżamy trzykrotnie – jeden raz w nieustalonym bliżej dniu w okresie między 2008 r. a 2010 r. i dwukrotnie w nieustalonych bliżej dniach w okresie od 2017 r. do wiosny 2019 r. doprowadził pokrzywdzoną wbrew jej woli i pomimo oporu do obcowania płciowego to jest przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na zasadzie art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 37b k.k. i art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Nadto na zasadzie art. 41a § 1 i 4 k.k. oraz art. 43 § 1 i 1a k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego na okres 10 lat nakaz opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną K. C., połączony z zakazem na okres 10 lat przebywania w mieszkaniu zajmowanym przez pokrzywdzoną, kontaktowania się z nią bez zgody sądu lub kuratora sądowego w jakikolwiek bezpośredni lub pośredni sposób – poza kontaktami wynikającymi z konieczności jednoczesnego

stawiennictwa oskarżonego i pokrzywdzonej w urzędach, bankach, sądach, kancelariach notarialnych, adwokackich lub radcowskich, a nadto z zakazem zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość bliższą niż 100 metrów oraz zgłaszaniem się przez oskarżonego przez 12 miesięcy, jeden raz w miesiącu, w jednostce Policji właściwej dla miejsca jego zamieszkania w dniach i godzinach wyznaczonych przez jej komendanta.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w O. Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt III Ka [...], zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał oskarżonego na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., art. 185 c k.p.k., art. 200 k.p.k. i art. 170 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. polegające na utrzymaniu wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 23. 02. 2021 r. w mocy (w zakresie winy) pomimo jego oczywistej wadliwości, która wyraża się w tym, że został on wydany wyłącznie na podstawie kwestionowanych przez oskarżonego i nie popartych innymi dowodami zeznań pokrzywdzonej, przy czym zeznania te i osoba pokrzywdzonej nie zostały w sposób kompleksowy zbadane przez biegłego, a Sąd bezzasadnie oddalił wnioski oskarżonego, które mogły relację K. C. zdeprecjonować.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie A. C., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. celem ponownego jej rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w O. W. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. bez udziału stron.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzut związany z naruszeniem prawa procesowego, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko poczynionym w sprawie i to przez Sąd I instancji ustaleniom faktycznym. Kasacja ta została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych. Oznacza to, że zarzuty w niej podniesione powinny dotyczyć tego właśnie orzeczenia, nie zaś wyroku Sądu *a quo*.

Można oczywiście w kasacji jego zasadność zakwestionować, ale wówczas konieczne jest wykazanie – poprzez stosowne, usytuowane w realiach danej sprawy, argumenty i wskazanie naruszonych przez sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej przepisów prawa – sposobu w jaki owe uchybienia, którym dotknięty jest wyrok sądu I instancji, przeniknęły do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego. Bez dochowania tego wymogu, zarzut odnoszący się tylko – w swojej treści i podstawie prawnej – do wyroku sądu *meriti* będzie zawsze kasacyjnie nieskuteczny.

W tym kontekście należy zauważyć, że obrońca skazanego odnosi się wprost do ustaleń faktycznych i oceny dowodów poczynionych w toku postępowania w pierwszej instancji nie próbując nawet wykazać na czym miałyby polegać uchybienia ze strony Sądu odwoławczego. Skarżący nie zważając na argumentację Sądu *ad quem* przedstawia własne, odmienne oceny dyskredytując relację pokrzywdzonej i przedstawiając ją jako niewiarygodną.

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego dowodzi, że wszystkie zarzuty zawarte w apelacji prokuratora zostały przez ten Sąd rozpoznane, a wynik rozumowania organu procesowego w tym zakresie przedstawiony został w wyczerpujący i rzetelny sposób w treści pisemnych motywów rozstrzygnięcia.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na

treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt III KK 265/17, baza orzeczeń Supremus).

Implikacją przedstawionych powyżej rozważań Sądu Najwyższego musiało być orzeczenie na posiedzeniu o oddaleniu, w formule kwalifikowanej - jako oczywiście bezzasadnej, wniesionej w tej sprawie kasacji.

Wobec uznania kasacji za oczywiście bezzasadną, bezprzedmiotowe okazało się rozpoznanie wniosku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Skazany został obciążony kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

a.s.